

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
In străinătate . . . . . 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, jud. Târnava-Mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANONȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șlr mărunt odată 5 Lei
a dona și a treia oră 4 Lei.

Cinstiți ziua Domnului

— Drumul bisericii duce la belșug, bunăstare și lumină — Pornește spre el cu smerenie și încredere —

Intre tunete și fulgere s'a dat dumnezeiasca poruncă: „Să sfințești ziua Domnului”, arătându-se prin aceasta însemnătatea ei cea mare în viața omenirii. Poporul cel ales, dela care a trecut moștenire creștinilor de mai târziu, a ascultat de ea cum ascultă copiii cei buni de părinți. In cele mai mici amănunte era observată, la drum lung nu porneau, cumpărături nu făceau și la câmp nu munceau în ziua Domnului.

Porunca a rămas, întreagă, și la creștini, cari ascultând cucernici sf. slujbă simțeau parcă pe Ziditorul a toate odihnind în ziua a șaptea, după ce în șase zile a creat toate mărețiile lumii.

Astăzi, lumea a început să se scuture de legăturile poruncii acesteia. La început unul, poate silit, apoi tot mai mulți, și poate nesiliți, au început să-și uite de îndatoririle zilei Domnului, căutând îndatoriri lumești. Scărțâie roatele carelor în timp ce preotul slujește la sf. altar, ca în zilele de lucru. Vin încărcate, mai ales acum în toiu verii, și trec prin fața bisericii ca pe lângă șura lui Badea Nicolae.

Ba-i plin chiar câmpul de muncitori. Intr'un loc fac de clacă unui fruntaș ce se'nvârte mândru printre secerători, în altul dau ajutor unui prieten întârziat.

Și nu se lucrează duminica pentru o lipsă prea arzătoare. Se pierde destulă vreme în drumuri bătătorite fără rost pela oraș sau în alte părți încât dacă s'ar folosi acest timp n'ar trebui să se lucreze duminica. Dar a slăbit credința, firele simțămintelor creștinești s'au subțiat încât nu mai pot ținea în chingi biata faptură omenească. Și dacă nu lucrează la câmp, ziua Domnului tot n'o sfințește cum trebuie. In timpul sf. slujbe se doarme sau se aranjează prin curte. Iar după masă li plină curtea crâșmei comunale. Unii joacă jocuri de noroc, mai ales cărți, iar ceilalți cască gura toată ziua, stau țintuiți locului întunecându-și mințile cu orai de ghindă și de verde, când ar trebui să-și lumineze cu lumina adevărurilor dumnezeiești auzite în decursul sf. slujbe de dimineață.

Stau căci au lăsat să prindă în obiceiurile lor rădăcina răului, pe măsură ce s'au lăpădat de căile Domnului.

Trebuie curmat răul până ce mai e timp, până ce nu va încinge tot trupul. Există o lege a repausului duminical, și există mai ales o poruncă dumnezeiască, dată între tunete și fulgere, care spune: „Să sfințești ziua Domnului”. Atât stăpânitorii lumii acesteia cât și părinții sufletești ai comunelor au datorie strânsă să curme răul de mai sus. Mână'n mână, cu cale și fără cale, să bată la porțile lui și ei va cădea dărâmat. In locul sărăciei, și trupești și sufletești, ce frământă omenirea cuprinsă în ghiarele drumurilor greșite, se va întoarce belșugul, bunăstarea și lumina, numai atunci când se va așeza la loc de frunte poruncile Domnului.

Din Cehul-Silvaniei

P. Sf. Sa Episcopul Alexandru al Maramureșului între credincioși

Zilele de 3—9 I. c., au fost zile de bucurie curată pentru credincioșii uniți din Protopopiatul Cehul-Silvaniei. In aceste zile, P. Sf. Sa Dr. Alexandru Rusu, Episcopul Maramureșului, a vizitat cele 37 de comune ale protopopiatului.

In ziua de 3 August a. c. Marele Păstor întovărășit de Rev. Domn Dr. Gheorghe Bob vicar episcopesc, M. On. Ilie Călăuz propop și de Dl. Iuliu Valda primpretor, delegatul Prefecturii Sălaj, a intrat în acest județ cercetând comunele fruntașe: Bârsenul de jos, Bârsenul de sus, Asuajul de sus, Asuajul de jos, Arinț și Băsești. Poporul în strale de sărbătoare a leșit în întâmpinarea iubitului Arhieru, care prin cuvinte calde și pline de mângăiere a întărit inimile tuturor în credință și dragoste către Dumnezeu.

In 4 August a. c. P. Sf. Sa a prezidat partea religioasă a serbărilor centenare dela nașterea marelui luptător național Gheorghe Pop de Băsești, iar în aceeași zi după amiază a cercetat comunele Odești și Băița. In ziua următoare Bunul Păstor și-a îndreptat pașii către ceilalți sf. credincioși de sub Codru: Oarța de sus, Orțița, Oarța de jos, Stremț, Sălăște și Tămășești, iar în 6 August a. c. la sărbătoarea Schimbarea la față a Domnului, din comuna Urmeniș (unde a celebrat Sf. Li-

turghie), a coborât pe valea Someșului, împărțind cuvântul lui Dumnezeu credincioșilor din Gărdan, Sălșig, Tohat, Mănău, Arduzel, Vicea, Someș Uileac, Benes: t, Blușa și Horcat, ajungând în ziua de 7 August seara la sediul propopesc Cehul-Silvaniei. Aici credincioșii români și toate autoritățile au leșit în calea Arhierului. După primire a făcut vizitație canonică la oficiul parohial și protopopesc din loc și a inspectat lucrările dela zidirea noului lăcaș de închinare.

In zilele de 8 și 9 August a. c. P. Sf. Sa fără a cunoaște oboseala, cu aceeași răvnă și dragoste părințească a propovăduit legea Domnului și datorința tuturor către Neam și Țară în comunele Sălășig, Mlnev, Bocșița, Bulgari, Ulciog, Noșig, Nadiș, Motiș, Jurtelecul Hododului, Lelei, și Hodod, unde a cercetat și Monumentul Eroilor căzuți aici în luptele din anul 1919.

La marginea tuturor comunelor P. Sf. Sa a fost primit cu entuziasm de autoritățile locale și școlare, iar la ușa bisericilor de către preotul local. Marele Arhieru în fiecare comună a răspuns întâmpinărilor făcute cu dragostea părințească ce o poartă sufletelor încredințate păstorirei Sale. Terminând programul P. Sf. Sa a adus la altarul Domnului din Hodod și a Prea Sfintei Maria, mulțumită fierbinte pentru darul Domnului, cu care a săvârșit această apostolie pentru învierea sufletelor și împodobirea lor cu dragostea de Dumnezeu și de Neam.

Depina mângălat de credința și alpierea credincioșilor din protopopiatul Silvaniei, Arhierul Maramureșului copleșit de urările de bine și de florile aduse în cale, în seara de 9 August a. c. s'a reîntors la reședința Sa din Bala Mare.

Un credincios

S'a mai prăbușit un aeroplan. Jola trecută sublocotenentul Hortia Agoric, împreună cu un plutonier, s'au urcat într'un aeroplan sburând pe deasupra comunei Pipera (de lângă București). In timpul sborului, cei doi din aeroplan au observat că anumite mașinării nu-și mai fac slujba. Amândoi au sărit atunci cu parașutele, ajungând teferi la pământ. In urma lor a căzut și aeroplanul sfărâmandu-se complet. — Aproape că nu trece săptămână în care să nu se întâmple câte o astfel de nenorocire. Gazetele au scris mereu, căutând să înlătura jertfirea multor vieți omenesti și pagubele pe cari le suferă țara. Și nenorocirile totuși se întâmplă căci, — după cum scrie d. Iorga în gazeta dsale, se pare că s'au cumpărat aeroplan vechi, din material slab, care nu mai trebuia altora. Or, cu lucrul rău, nu poți face ispravă bună.

Talcuirea evangheliei duminicii

Duminica IX. după Rusalii
(Matei 14, 22—34).

Evanghelia de astăzi începe cu stihul cu care s'a terminat evanghelia din duminică a opta după Rusalii, și anume:

22. *In vremea aceea a silit Isus pe ucenicii săi să intre în corabie și să meargă înaintea lui de ceea parte, până când va slobozi gloatele.*

Mulțimea, săturată de Isus în pustie cu 5 pâini și 2 pești, însuflețită de minunea săvârșită de El, a voit să-l proclame de împărat. Aceasta însă n'a făcut-o fiindcă l-a recunoscut de Mesia cel mult dorit, ci pentru că doria să aibă un rege propriu, neatârnat de împăratul Romanilor, care să-i dea în fiecare zi hrană, fără de a trebui să muncească. Ca poporul sau, cum îi zice evanghelistul, gloatele să nu atragă și pe ucenicii lui Isus, cari erau slabi de inger de partea sa, Isus, i-a silit pe ucenicii săi să intre în corabie și să meargă înaintea lui de ceea parte în Galilea, până când va slobozi el însuși gloatele și-i va putea urma și el.

23. *Și, slobozind gloatele, s'a suit în munte singur să se roage. Și, făcându-se seară, era singur acolo.*

Isus, fiind Dumnezeu, n'a avut lipsă de rugăciune. Și dacă a stat totuși, de vorbă, neconturbat de nimenea cu Tatăl, a făcut-o, ca să se roage pentru omenire

și ca să ne arete că rugăciunea este cea dintâi și cea mai de căpetenie datorie a creștinilor. »Făcându-se seară«, aici se înțelege, partea a doua a serii care începea la Evrei la ora 6 după amiază.

24. *Iară corabia era în mijlocul mării, învăluindu-se de valuri, căci era potrivnic vântul.*

Dupăcum ne istorisește sf. evanghelist Ioan (6, 19), învățecii au străbătut cam 25—30 stadii, ceea ce corespunde la cam 5 kilometri. Valurile sunt uneori foarte mari având înălțimea chiar și de zeci de metri.

25. *Iară întru a patra strajă de noapte a mers la dânsii Isus, umblând pe mare.*

Evreii împărțeau mai de mult noaptea în trei străji, dar mai târziu, urmând pilda Romanilor, au împărțit-o în 4 străji de câte 3 ceasuri, dupăcum se schimbau noaptea străjile făcute de soldați. Straja întâi era seara dela 6 la 9, a doua dela 9 la 12, a treia dela 12 la 3 după miezul nopții și a patra dela 3 la 6 dimineața. Așadară Isus a stat singur în munte de seara de pe la 6 până dimineața pe la 3. Atunci a plecat, umblând deasupra mării, cum umblăm noi pe uscat.

26. *Și văzându-l pe el ucenicii umblând pe mare, s'au turburat zicând: „nălucă este!” și de frică au strigat.*

Evreii erau destul de fricoși, dupăcum sunt de altfel și astăzi. De altfel nu e mirare că s'au turburat, pentru că oricine s'ar turbura văzând »umblând« pe mare un om îmbrăcat în haine albe. »Nălucă« este sufletul unui mort care se arată celor vii în forma trupului de odinioară. Sub »nălucă« se pot înțelege însă și dracii cari se arată oamenilor în diferite forme, ca să-i poată ademeni.

27. *Iară Isus îndată a grăit lor zicând: „cuteșați, eu sunt, nu vă te-*

meși“. 28. *Iară Petru răspunzând a sis lui: „Doamne, de ești tu, poruncește-mi să vii la tine pe apă“. 29. Iară el a sis: „vino“. Și ieșind Petru din luntre, umbla pe apă, ca să vină la Isus.*

Calvinii și, pe urma lor, și ortodocșii noștri, susțin că Petru ar fi fost de data aceasta prea îndrăzneț și chiar lipsit de minte. Le răspundem cu cuvintele sfinților Părinți. Sf. Ilarie († 382) spune: »Privește cum îi întrece Petru pe toți ceilalți ucenici prin credință!« Sf. Ioan Gurădeaur (354—407): »Vezi, cât de mult arde Petru (de credință)? Vezi ce mare credință are și acuma? Nime nu l-a iubit pe Isus ca el. El nu-și arată numai dragostea ci și credința«. Același lucru îl spune și sf. Ieronim (342—420). Toți acești sf. Părinți sunt cinstiți și de ortodocși, au trăit în veacul a patrulea și al cincilea după Hristos, și toți laudă credința lui Petru. Cum le-a venit în minte deci ortodocșilor să-l înfrunte pe Petru pentru aceasta? Numai ca să arete că Petru nu poate fi mai marele sau vârbornicul apostolilor.

30. *Dară văzând vântul cel tare, s'a temut și, începând a se afunda a strigat zicând: „Doamne, mântuește-mă“.*

Și acest stih dovedește că Petru s'a indoit că ceice umblase pe apă era Isus, altfel s'ar fi întors cu rugăciunea către Dumnezeu Tatăl. El însă îi zice lui Isus: »Doamne« și tot lui și: »mântuește-mă«, dovedind prin aceasta că crede în dumnezeirea lui Isus. Isus a lăsat să se afunde Petru, ca să-și recunoască slăbiciunea proprie și, mai ales, slăbiciunea credinței și astfel cerând întărirea credinței de la Isus, să devină cu vremea piatra credinței dupăcum și devenise căci de aceea i-a zis Isus: »Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi biserica mea și porțile iadului

Foița „UNIRII POPORULUI“

Martirii credinței în China

Unul dintre cei mai mari persecutori ai creștinilor din China fu guvernatorul Jusien, un adevărat tiran care avea o deosebită plăcere să vadă în chinuri grozave pe creștinii cari nu se lăpădau de Hristos. Ca și toți tiranii se simțea ofensat, ca unul din supușii săi să cinstească în mod deosebit pe altcineva, adevărat pe Isus. De aceea ocupașia de căpetenie îl era ca acești creștini sau să se lapede de credința lor, sau să fie uciși și astfel numele de „Hristos“ și de „Catholic“ să nu se mai audă în provincia lui. Iată din nou împlinirea profeției prorocului Ieremia: »Și să-l pierdem de pe pământul celor vii, și numele lui să nu se mai pomenească«. — Ier. XI. 19.

Dintre crimele cele multe, sunt de notat cele din Taylienfu, capitala provinciei, din ziua de 14 Iulie 1900. Mai întâi ucide pe episcop, apoi trimite doi ostași pe străzile orașului, dând porunca de a se prezenta toți creștinii la ei pentru a depune jurământul solemn de apostasie (lăpădare de credință). Unul din ostași purta o tablă cu inscripția: »Voi sunteți chinezi, și nu vă este permis de a urma o religie străină. Dacă nu apostatați — nu vă lăpădați — călăii vor veni asupra voastră.

Creștinii înțeleșeră că nu e nici un chip de scăpare și se pregătiră la moarte. Cu toții

s'au adunat în curtea catechistului Mattia Li, unde au fost mărturisii și cuminecați. În timp ce mulțumiau bunului Isus, călăii intrară la ei și îi duseră pe toți, în număr de 200 — bărbați, femei și copii — la tribunal. Aici șeful tribunalului se îndreaptă spre un preot bătrân zicându-i: »tu, care ești conducătorul creștinilor, trebuie să iei o hotărâre și să dai un bun exemplu de supunere. Eu îți zic, să te lapezi de religia europeană; astfel vei putea scăpa de sabia călăilor«. »Nu« — răspunde — preotul — »niciodată«. Atunci călăii se aruncară asupra lui, și după câteva minute, sufletul său nobil e primit de Hristos, pe care l-a mărturisit, după ce l-au scos ochii, l-au tălat limba și l-au împântat o sabie în inimă.

Ceilalți creștini, în fața acestei sălbătăcii, îngenunchiază în mici grupuri, invocând numele lui Isus și al Mariei. Măcelul continuă. A doua victimă fu Ioan Fan; fratele său Andrei și nepotul Vincenzo, — tânăr de 16 ani — primesc deasemenea cu multă bucurie coroana martiriului.

Un bătrân de 66 ani, înainte de a-și pleca capul sub spada călăului, se îndreaptă spre femeia sa zicându-i:

»Fii mulțumită de orice probă ce Dumnezeu îți va trimite; acel care de frică e capabil de apostasie, nu e vrednic de Dumnezeu. Îndată eu nu voi mai fi soțul tău, dar să știi că dacă tu vei trăi și vei muri văduvă creștină, mare îți va fi răsplata din partea Domnului«. Apoi capul îi cade în privirea soției sale, care ascultându-i glasul avu aceeași soarte:

Creștinul Kuomin e ucis în genunchii în timp ce-și recomanda sufletul în mâinile Creatorului. Femeia sa cu o copilă Cecilia, în vârstă de 5 ani, se aruncă înaintea nemiloșilor călăii zicând:

»Fiindcă ați ucis pe tatăl, iată încă doi vieți«. Și în câteva clipe zăceau într'un lac de sânge.

Vine rândul catechistului Li. Era cât de cât să se lapede de Hristos. Dar păr. Grasi îi zice: »Cum, tu, învățătorul altora, vrei să dai acest rău exemplu! Curaj și peste câteva minute vom fi cu toții în Paradis«. La auzul acestor cuvinte își revine, recitează un act de părere de rău, intrând în șirul martirilor.

Un altul, tată al mai multor copii, recitând »Calea Crucii«, zise scumpilor săi copii: »Fără frică, înainte, fiți tari: Paradisul e aproape. Cine moare pentru Isus Hristos nu simte durere«. Și cu o seninătate nespus de mare se îndreaptă spre gilotină cântând: »Te Deum laudamus« — »Pe tine, Doamne, te laudăm«, la noi: »Mărire întru cele de sus, Dumnezeule«. Ajuns la cuvintele: »Sfânt, Sfânt, Sfânt«, capul îi e despărțit de trup prin sabia sufletul îndreptându-se spre Paradis să continue »cântecul cel dulce«.

Lacrimi și din ochii celor cu inimă de piatră au produs și vor produce eroismul unei familii din șapte persoane: părinții, Antonia, Cristina, cu fiii lor, Francisc, Antonia, Maria și două fetițe. Tatăl văzând persecuția s'adunat în jur femeia și copiii spunându-le: »Banul Isus ne-a pregătit o frumoasă soartă!

nu o vor birui pe ea» (Matei 16, 18) și «eu m'am rugat pentru tine (Petre) să nu scază credința ta, și tu, după ce te vei fi întors, întărește pe frații tăi» (Luca 22, 32).

31. *Și îndată, întinsând Isus mâna, l-a apucat și i-a zis: puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?»*

Pentru credința sa a fost răsplătit Petru cu puterea de a umbla pe apă ca pe uscat, pentru necredința și îndoiala sa a fost pedepsit cu cufundarea.

32. *Și intrând ei în corabie, a stătut vântul.* 33. *Iară ceice erau în corabie, au venit și s'au închinat lui, zicând: „cu adevărat Fiul lui Dumnezeu ești”.* 34. *Și trecând a venit în pământul Ghenizaretului.*

După ce-l apucase Isus pe Petru, au umblat amândoi pe mare până ce au ajuns la corabie, și apoi a stătut vântul. Prin recunoașterea ucenicilor că Isus este Fiul lui Dumnezeu se arată care a fost scopul acestei minuni. Ghenizaretul este o câmpie mică, în formă de triunghi, în partea de miazănoapte-apus a lacului cu acelaș nume. Această câmpie era lungă de 30 de stadii și era foarte frumoasă și roditoare.

Sfinții Părinți tâlmăcesc această evanghelie și în formă alegorică (de închipuire). Marea înseamnă lumea, corabia biserica lui Hristos. Rugăciunea lui Isus, despărțit de apostoli, pe munte, înseamnă că Isus stă în cériuri după înălțarea sa, acolo fiind de atunci locul său. Inșă, cu toate că este despărțit de biserica sa, îi este aproape, ori de câte ori o amenință vreo furtună; o îngrijește și o ridică și o duce în corabie, cum l-a ridicat pe Petru și l-a așezat în corabie. După cum a venit Isus în straja a patra din noapte la ucenicii săi, așa va veni și la sfârșitul veacurilor și-și va conduce biserica în portul păcii veșnice.

* * *

să ne lăsăm în brațele Sale. Călăii se apropie. La prima lovitură tatăl cade. Copiii îl înconjoară și-l privesc cu inimile îndurerate. Francisc, bătut mai mărișor, în genunchi lângă tatăl său neînsuflețit, le spune ucigătorilor: „Veniți, sunt gata de a muri”. Cel mai mic Antoniu stând și el în genunchi lângă surorile sale, și văzând că tatăl nu se mai mișcă, întorcându-se spre iubita sa mamă, zise:

— „Ce face tata? — nu se scoală?”

— „Tatăl tău se duce în Paradis — nu vrei să-l urmezi?”

— Cum se poate merge în Paradis?”

— Nu privi la tatăl tău, ci acopere-ți ochii cu mâinile”. Copilul ascultă, însă din nou întrebă:

„Mamă, e chiar adevărat că tata s'a dus în cer?”

— Da, copilul meu.

— Mamă, mi-e așa de sete!

— Așteaptă puțin. Preacurata îți va aduce apă.

— Unde se află Preacurata?”

— Acuma vine. E aproape, dar nu te uita.

— Ași vrea să beau apă îndulcită cu zahăr!

— Preacurata în cer îți va da apă cu mult mai dulce!

Așteaptă încă puțin.

— Vom merge toți în Paradis? — și când?”

— Îndată, timpul a sosit!

Și de fapt, un om crud și sălbatic care auzi acest admirabil dialog, se apropie de copil, și cu sabia îl taie în cap, așa încât îl

Isus, îndatăce vede că mulțimea vrea să-l aleagă rege, se suie în munte singur și se roagă. Așa să facem și noi, ori decâte ori lumea vrea să ne amăgească cu plăcerile și deșertăciunile ei. — Petru umblă pe mare ca pe uscat până are credința tare și până nu se îndoiește. Așa umblăm și noi, până avem credință, prin valorile acestei vieți, necufundându-ne; îndatăce începem însă a ne îndoii, și numai într'o singură dogmă, ne cufundăm. Pe Petru l-a certat Domnul; cum ne va certa pe noi pentru necredința noastră? — Învățăceii, îndatăce au văzut cele două minuni din sf. evanghelie de astăzi, l-au recunoscut pe Isus de Fiul al lui Dumnezeu; noi câte minuni de ale lui nu am văzut, și n'am cetit și auzit, cu toate acestea nici că ne pasă de el și de poruncile lui.

Părintele Iuliu

Co-i mei nou în țară

Secetă mare în jud. Cetatea Albă

Vin știri triste din jud. Cetatea Albă. Recolta anulul a fost nimicită aproape în întregime de o secetă cumplită. Grâu și cucuruz nu este nici atâta cât să se sãmene pentru recolta anulul viitor. S'a făcut numai orz și seacă, și acestea destul de slabe.

Locuitorii au început să sufere de pe acum în urma secetei. N'au ce mânca la zi decât câte un blid de orz fiert.

Din pricina hranei slabe și puține au început să se lvi bolile. Mor, mai ales copiii, pe capete. În rândurile țăranilor au prins gândurile rele. Într'o comună au declarat că vor fura ca să fie duși la închisoare unde vor avea barem hrana zilnică.

Pentru îndreptarea situației s'au luat măsuri. Ratele cerute de legea conversiunii s'au amânat. S'a dat apoi poruncă perceptorilor să lucre mai omenește, căci era adevărată batjocură ce făceau cu casele oamenilor.

Măsurile sunt bune. Trebuie însă altele și mai bune. Într'o țară bogată ca a noastră

trebuie găsite cele de lipsă pentru hrănirea populației unei provincii. Căci asta-l lipsește, și încă acum, Basarabiei: hrana de azi.

Rupere de nori în Bucovina

Luni noaptea, spre marți, s'a abătut asupra județului Storojineț o furtună cumplită. A început să curgă apa din înălțimile cerului, șiroaie mari, încât credeai că începe iar potopul.

Într'o comună — Vijnicioara — toate casele au fost părăsite, căci apa a săpat la temelii încât erau temeri că se vor surpa.

Firele telefonice au fost rupte de furtună, iar drumurile au fost stricate de ape cari curgeau pe șosele ca râurile. Apele furioase au rupt vreo 40 de poduri.

S'au făcut pagube însemnate în porumb și cartofi.

Banditul Coroiu a fugit din închisoare

Temutul bandit pe urmele căruia au bătătorit drumurile codrului, mai lunile trecute, jandarmii din trei județe, Coroiu cel despre care s'au scris multe pagini de gazete, și despre care știm că s'a predat singur ca să scape de viața trudită de haiduc, a fugit dela închisoarea din Botoșani unde își aștepta judecata.

Paza lui Coroiu o făceau soldați din regimentele garnizoanei Botoșani, câte 30—40, pe rând, sub comanda unui subofițer. Pe lângă soldați mai erau și câțiva gardieni speciali.

În noaptea fugii era de pază soldatul Mihail Siminiceanu, din contingentul 1934, de fel din comuna Călărași nu departe de Dornești, comuna lui Coroiu. Acesta era un băiat voinic și foarte bine văzut de mai marii săi. Tocmai pentru că era cel mai destoinic a fost pus de pază la ușa celului lui Coroiu, nu numai acum ci și de alte ori.

La ora 12 noaptea s'a făcut inspecția. Totul era în regulă. Coroiu dormea. La ora 1 a venit ofițerul de rond și când a trecut prin dreptul celului lui Coroiu, a văzut că santinela lipsește, ușa e deschisă înapoi iar banditul nu mai e acolo. S'a dat imediat alarma, s'au trimis înștiințări în celelalte orașe și la graniță, dar până când scriem aceste știri banditul n'a putut fi prins.

Nu se știe precis planul fugii. Se crede că soldatul a fost plătit sau a fost atras de faima lui Coroiu și de aceea a plecat cu el. S'a luat la cercetări și fostul director al închisorii, un oarecare Ustachi. Acesta chefulia, înainte vreme, cu Coroiu în închisoare din care pricină a fost dat afară din slujbă.

Vestea de mai sus a produs mare valvă, mai ales în ținuturile moldovene.

„Astra” la Ohaba

Duminecă, în 11 August, cercul cultural al „Astei” din Ohaba de pe Secaș, condus cu mult zel de Păr. Ioan Șarlea, a organizat o frumoasă serbare populară urmată de petrecere.

A fost rugat și comitetul central al Despărțământului dela Blaj să-și trimită delegații săi.

Au și plecat dela Blaj, Păr. Dumitru Neda, care în cadrul sfintei slujbe a vorbit despre Hristos în viața creștinului și dl prof.

Roma.

Clericul Todea

Dr. Coriolan Suciu care a conferențiat în cadrul programului despre *Gheorghe Pop de Băsești*.

Localnicii au executat apoi următorul program:

1. Imnul „Astrei”, cor; 2. Monolog de Nicolae Popa; 3. Vasilică buze mol, cor; 4. Monolog de Ioachim Suciu; 5. Patria mea, cor; 6. Duet de Nic. Popa și Matei Arion; 7. La oglindă, cor; 8. „Țiganul notarăș”, comedie executată de următorii:

Cristea, notar: Vas. Mihălțan; Ștefan Roman, primar: Nic. Groza; Ignat, funcționar la primărie: Matei Arion; Crăciun, servitor: Nicolae Ștef; Toader Clurilică, strajă: Nic. Ștef I. Gilgor; Goldenberg, negastor: Dionisie Arion; Badea Gavrilă: Sorin Mihălțan; Badea Grigore: Nicolae Arion; Novaca, nevasta lui Clurilică: Ana Muntean.

Punctele de cor au fost executate sub conducerea harnicului și talentatului învățător *Matei Arion*, ajutat de Dș. Inv. *Paraschiva Mureșan*.

Pentru reușita producției teatrale și-au dat concursul d. *Aurel Mureșan*, dș. *Minodora Ivan* și *Vasilie Mihălțan*.

După isprăvirea programului Păr. *Ioan Șarlea* a mulțumit delegațiilor Blajului pentru prețiosul concurs, precum și tuturor celor cari au contribuit la reușita producției, iar Păr. *Imbăruș* a asigurat de conlucrarea armonică și pe mai departe.

A răspuns dl. *Dr. Coriolan Suciu* exprimându-și bucuria pentru frumoasa prestație a fruntașei comune Ohaba și asigurând concursul *Despărțământului Blaj* al „Astrei” pentru toate lucrurile bune ce se vor pune la cale și pentru viitor.

A murit Adrian Popescu, fruntașul național-țărănist din Tg. Mureș

În sâmbăta trecută s'a stins, răpus pe neașteptate de o boală de inimă, cunoscutul fruntaș național-țărănist din Tg. Mureș *Adrian Popescu*. A murit în vârstă de 54 de ani, zguduind pe toți cari l-au cunoscut și mai ales pe cetățenii orașului, atât Români cât și minoritari.

De meserie era avocat. În timpul războiului a luptat pe front ca ofițer. În 1921 a fost numit prefect al jud. Mureș, iar în timpul guvernărilor național-țărăniste a făcut parte din Parlament, mai întâi ca deputat și apoi ca senator.

Pentru serviciile pe cari le-a adus țării a fost decorat cu „Steaua României” în gradul de comandor. În rândurile cetățenilor din Tg. Mureș, unde era bine cunoscut și stimat, a lăsat un gol simțit. *Fle-i partea cu drepții!*

Obicelurile Americane au ajuns și pe la noi. Cetitorii noștri își amintesc câtă vâlvă a făcut răpirea copilului lui *Lindberg*, colonelul american care a trecut cel dintâi cu aeroplanul din America în Europa. Iată că și la noi era să se întâmple un asemenea caz. La băile Episcopoști de lângă Oradea se afla și comerciantul *Botros* cu un copil al său de câțiva ani. Un domn bine îmbrăcat a cerut voe tatălui ca să se plimbe cu copilul. L-a luat de mână și a plecat spre o pădure învecinată. Văzând că trece vremea și domnul nu se mai întoarce cu copilul, tatăl a început să fie îngrijorat. S'a auzit apoi din spre pădure plânsul de copil. Mergând într-acolo, și-a găsit copilul plângând, spunând că domnul l-a dat bomboane ca să meargă cu el. De frică să nu fie prins, domnul a fugit de pe acolo.

Știrile săptămânii

M. Sa Regina Maria la mormântul Regelui Ferdinand. În ziua de 7 I. c., M. Sa Regina Maria a părăsit castelul său din Bran, plecând spre Curtea de Argeș, unde-și doarme somnul de veci iubitu-i soț, Regele Ferdinand. Ajunsă aici, M. Sa s'a dus de-a dreptul la mănăstirea unde a îngenușchiat și s'a rugat în fața mormântului. Încă în aceeași zi a părăsit Curtea de Argeș.

Moara bazilitană din Blaj. Scriam într-unul din numerile trecute ale gazetei că moara cea nouă, ridicată în orașul nostru, pe locul unde a fost moara bazilitană veche, de lemn, care a ars în 1931, și-a pornit lucrările. După câteva zile însă, mașinările ei au fost oprite. Porunca ministerială a declarat-o „moară sistematică” și după fiecare kg. măcinat trebuie să se plătească un Leu 15 bani. La moara amintită veneau țărani din Blaj și jur, cari nu puteau plăti darea cea nouă și de aceea moara și-a oprit lucrările. S'a făcut atunci arătare la Minister, și zilele trecute moara bazilitană de la Blaj a fost declarată moară țărănească. Cei cari vor măcina la ea, nu vor plăti prin urmare taxa de mai sus. După ordinea cel nou, moara și-a pornit iarăși lucrările.

Primiri la gimnaziul „P. Șpan” din Bala de Arieș. La gimnaziul mixt cu internat pentru băieți „P. Șpan” din Bala de Arieș jud. Turda, finutul Moșilor, mai sunt locuri libere atât în cele 4 clase, cât și în internat. Se primesc înscrierile pentru toate clasele începând cu 20 August a. c. și până la deschiderea cursurilor. — Taxa de înscriere este de 700 lei la an și se plătește în 3 rate. Pentru hrană și locuință în internat se plătește 6500 lei anual, tot în 3 rate. — Elevii săraci dar merituoși din comunele de munte ale Moșilor, cari vor dovedi sărăcia părinților prin acte de paupertate vor primi bursă, și se vor bucura de reduceri la toate taxele. Printr'o carte postală se pot cere dela Direcțiunea gimnaziului lămuriri amănunțite.

Nenorocirea din gara Timișul de sus. Viaerea trecută s'a întâmplat o mare nenorocire în gara Timișul de sus, de pe linia Brașov-Predeal. În gară aștepta un tren de marfă, care avea patru vagoane pline cu petrol. Dinspre Predeal venea un grup de 6 locomotive. Acarul din post a trimis locomotivele greșit, pe aceeași linie unde aștepta trenul de marfă. S'a produs atunci o ciocnire puternică, vagoanele cu petrol s'au stricat și s'au aprins. Petrolul s'a întins imediat, întinzându-se și focul. A ars și o pădure din apropiere. Focul a fost stins cu mare greutate. La locul nenorocirii a fost de față și M. Sa Regele, deoarece era tocmai în drum prin partea locului.

S'a înecat în Dunăre. Elevul *Virgil Spănulescu*, de 16 ani, din Turnu Severin, s'a dus să se scalde în Dunăre. Valurile apoi l-au tras spre mijlocul râului, și cu toate că era bun înotător, nefericitul elev n'a mai putut ieși la făr. Cu puterile istovite a fost tras spre fundul apelor, rămânând acolo mâncare peștilor.

În timpul nenorocirilor se dovedesc sufletele mari. Un slujbaş bucureștean dela „Astra Română” pe nume *Ion Părvu*, își petrece concediul împreună cu nevastă-sa la Constanța. Zilele trecute s'au urcat pe o înălțime dela marginea mării. Aici bărbatului i-s'a făcut rău, a amețit și a căzut, de acolo de sus, în mare. Nevastă-sa a sărit după el și a reușit să-l țină până ce niște pescari l-au

scos pe amândoi la făr. Bărbatul e rănit greu, încât nu sunt nădejdi că va scăpa cu viață. Curajoasa lui soție încă e rănită, nu însă așa de greu. Pe lângă nenorocirea ce a încercat-o, are cel puțin bucuria că și-a îndeplinit cu prisosință datoria de soție.

Un vultur domesticit. În ograda unui crășmar din Buzău, printre rațe, găște și găini, ciugulind laolaltă semințe, se află un vultur domesticit, un frate bun al „regelui munților”, pasărea puternică ce duce'n cioc un mlei întreg sau chiar o oale. Vulturul dela Buzău a fost prins de un locotenent acum sunt 11 ani, când era un pui golaș. Ofițerul l-a dăruit crășmarului dela Buzău care s'a trudit să-l țină în jurul casei, să-l domesticească, să-l facă prieten cu oamenii și cu paserile de curte. L-a reușit. Vulturul colindă străzile orașului, zboară câteodată pe deasupra lui, dar în fiecare seară se întoarce credincios acasă, ca un copil cuminte. Are doar 11 ani.

În primele două zile ale lunii actuale, țara noastră a trimis peste graniță marfă în valoare de 121 milioane, 350 mil Lei. Mai mult s'a trimis în Anglia, și anume de 28 de milioane. S'au trimis multe cereale și mai ales grâu, al cărui preț a crescut simțitor. S'a vândut vagonul cu 2 până'n 3 mil de Lei mai scump decât prețul stabilit de Ministerul agriculturii.

Urșii fac pagube în jud. Satu-Mare. Zilele trecute au coborât din pădurile munților Maramureșului o ceată de urși și s'au împrăștiat pe hotarele comunelor: Suredști, Dănești, Negrea și Șeșești. (Jud. Satu-Mare). Au intrat prin porumbiștile oamenilor făcând mari pagube. Un urs mai îndrăzneț a intrat în com. Dănești și s'a oprit în șura căteanului *Cufolan Pavel*, de unde a fost scos și alungat cu mare greutate. Locuitorii din partea locului, neavând arme, priveau cu brațele încrucișate iar când dihăniile se apropiau prea tare, se ascundeau. Nenorociri omenești nu s'au întâmplat.

Trimitem vin în Cehoslovacia. Săptămâna trecută s'a iscălit o înțelegere între țara noastră și Cehoslovacia. Se vor trimite adică țării vecine 250 de vagoane de vin. Rodul viței din anul trecut a fost îmbelșugat și frumos încât a fost un adevărat câștig pentru țară. În anul acesta însă, după dările de seamă sosite dela țară, se pare că vom avea vin puțin.

Poșta gazetei

Dlul Ioan Dărăbanțu Spini. La întrebarea D. Tale îți răspundem că biserica noastră nu recunoaște divorțul sau despărțirea prin legea civilă. Ea stă pe punctul de vedere al Domnului nostru Isus Hristos care spune că ceea ce împreună Dumnezeu, omul să nu despărtească. Prin urmare preotul D. Voastre a lucrat corect atunci când la sf. spovedanie n'a deslegat pe aceea cari s'au despărțit la legea civilă și s'au cununat a doua oară, trăind unii ca aceștia, după învătura bisericii noastre, nelegiuți. Că din cauza aceasta biserica noastră a pierdut și mai pierde și astăzi mulți credincioși, e foarte adevărat, noi însă nu suntem slujitorii oamenilor, ci ai lui Dumnezeu și nu împlinim pozele oamenilor, ci porunca hotărâtă a lui Dumnezeu care nici când nu a admis și nu va admite divorțul, fiind aceasta o mare imoralitate.

Redactor: IULIU MAIOR

Mulțumită

Oficiilor, rudeniilor și cunoștințelor, mulțumește pentru condoleanțe după regretatul soț *Teodor Stoia* revizor școlar în pensiuine în *Dicioșanmărtin*

Văd. *Rozalia Stoia*